

Teater.

Berté operett „Ilus kaardiväeline“, mis laupäeva õhtul „Estonias“ kolmat korda ette tantsi, langeb oma sisu poolest tšehhaliste operettide liiki, mis heal ettelandel küll oma jagu suudavad rahuldada, kuid suurt sütitavust ei ilmuta. Muusika sisaldab mõnegi, pea-asjalikult waltserilaadilise, meeldidawa, kuigi mitte just wärskelt leitud wiisi. Ühtlasi on „Ilus kaardiväeline“ moodsa opereti nõuete alusele rajatud toode, mis tantsu rohkesti rõhku dekoratiivlise hiilguse ja choreograafilise külje peale paneb. Wiimase nõudega ei saa aga „Estonia“ näitekeskond tarbekohaselt toime, — näituseks ei ilmutanud seegi kord hr. Binna ja neiu Weltmanni mazurkanimeline tants mazurka pas'si mitte aimetti, olgugi et publikum selle disiplinermata hüppamise kordamist nõudis; niisama oleksid pidanud neeldamad tegelased oma „harjutusedueti“ muusikarütmuse jaoks kindla käiguplastika kätte harjutama. Säherduste saamatuste ärahoidmiseks oleks kohanemoodsate operettide asemel wast wärdemaid selle liigi töösid ette tantsa, mis muusikaliselt ka igatahes wäärtuslikumad oleksid.

Mis muidu laupäewasesse ettelandesse puutub, siis oli see läbisegi õige hea.

Draawõltsijaid oli wähe. W.

„Päewaleht“ nr. 259, esmas-
päeval, 11. novembril 1913